

L. U.
Kristīgā Studentu
Biedrība

1927./28. m. g. ieejot

K. Āgans Lett.
1928.

Rīgā, 1927. g.

L. U.

Kristīgā Studentu Biedrība,

izdodot informācijai šo brošuru, kurā mēģinājusi sniegt savas darbības pēdējā posma un arī nākamā gada plāna atspoguļojumu, laipni lūdz visus god. komilitonus (nes), kurus biedrības mērķi un darbības veids varētu ieinteresēt un saistīt, piedalīties viņas darbā, apmeklējot biedru-viesu vakarus un priekšlasījumus, piedaloties konferencēs, darbojoties līdzī kādā no darbības plānā paredzētām grupām u. t. t. Visi biedrības sarīkojumi ir atklāti un tajos var piedalīties ikviens L. U. students (e) bez iepriekšējas pieteikšanās un sevišķas rekomendācijas un, vispāri, piedalīšanās biedrības darbā nav saistīta ne ar iestāšanos biedrībā par biedri, ne arī citiem kādiem pienākumiem pret to.

L. U. Kristīgā Studentu Biedrība ir tai cerībā, ka viņas mērķi un izstrādātais nākamā gada darbības plāns tiešām atbilst mūsu laikmeta reliģiskām prasībām, kurās kļūst arvien akutākas, un ka tadēļ šis viņas lūgums pēc morāliska un darbīga atbalsta mūsu studentos (ēs) atradis plašu atbalsi.

Piezīme: Apziņoties, ka mazā brošūrā nav iespējams dot visas studentus (es) interesējošās ziņas un arī ka darbības plāns sikamos var grozīties, b-ba labprāt piesūtīs ieinteresētām personām pastāvīgu un plašāku informāciju, kādam nolūkam lūdz paziņot adreses. Personīgi visas ziņas sniedz dežurējošie valdes locekļi biedrības teļpās

Prof. K. Kundziņš.

Kadēļ mēs esam šeit?

Referāts, nolasīts Eiropas ziemeļvalstu kristīgo studentu vadonu konferencē Krimuldā 20. jūlijā 1927. g.

«Gaišums spīd tumsībā, bet tumsa to nepazīna... Viņš nāca pie savējiem, bet tie viņus neuzņēma. Bet cik viņus uzņēma, tiem Viņš deva spēku, kļūt par Dieva bērniem.»

Jāņa ev. 1. 5., 11., 12.

Lai noskaidrotu savu priekšā stāvošo uzdevumu, jautāsim: 1) vai Kristus evaņģēlija īpatnējais spēks mūsu dzīves apstākļos ir vajadzīgs? 2) Ja ir vajadzīgs — vai mēs esam viņam ierādījuši pienācīgu vietu savā dzīvē? 3) Ja ne — kādi ir tie šķēršļi, kas kavējuši viņa iesakņošanās, un būtu novēršami?

1.

Atļaujiet, ka runājot par Kristus princīpa vajadzību mūsu dzīvē, jūsu skatus vēršu ne tik daudz uz cilvēci vispār, kā uz Latviju un viņas jauno intelligenci, kuŗas spilgtākie pārstāvji ir mūsu akadēmiski izglītotie pilsoņi un mūsu studējošā jaunatne.

Vakareipā un Ziemeļamerikā jautājumam par krist. reliģijas lomu mūsu personīgās, sabiedriskās un politiskās dzīves pārveidošanā pēdējā laikā sāk piegriezt aizvien pieaugošu uzmanību. Vairojas balsis, kas līdzšinējai sekularizācijai un pārāk materiālistiskai civilizācijai pareģo galu. Ir parādījušies simptomi, kas atgādina senās spožās Romas civilizācijas pagrimšanas laikus un liek nopietni raudzīties uz Eiropas likteni: dzīvs radošā spēka izsīkums, bailes no grūtībām, dziņa pēc nemitīgām baudām un āreņā spožuma, laulības un ģimenes dzīves pamatu iršana, izvairīšanās no pēcnākamiem, sociālu pretešķību nesamierinājāmība, pašnāvības...

Varbūt jūs teiksiet, ka tas zīmējas uz vecām izkurtējušām, bet ne uz jaunām tautām un valstīm, kuŗām pieskaitāma mūsu dzimtene Latvija. Viņām taču dabiski jāizceļas ar savu nesalaužamo darba prieku un enerģiju, ar kopības garu un saprašanos dažādu grupu starpā, ar vēl nesa-

tricinātu ģimenes dzīves laimi, ar savu lielo un karsto ticību savai nākotnei. Uz to jāatbild, ka tas pa daļai patiesi tā ir bijis grūtājos tautas pārbaudījumu brīžos un valsts dibināšanas laikā. Arī tagad vēl bez šaubām varēsim atrast daudz nesalauzta morāliska spēka, piem. kad domājam par jaunsaimniekiem, kas gandrīz no nekā rada sev jaunu dzīvi. Turpretīm raugoties mūsu tautas «ziedā», mūsu jaunajā inteliģencē, kurai pieder privilēģija smelties garīgas vērtības no izglītības avotiem, spriedums jau būs citāds.

Ar dziļu nožēlošanu jāsaprot, ka mūsu tautas izglītoto daļu, neizslēdzot arī stūdejošo jaunatni, lielā mērā skārušas pārsmalcinātās Vakareiropas un vecās izbankrotējušās Krievijas neveselīgās sadzīves parādības. Varbūt daļa no tām liekama uz smagā pēckara laikmeta paguruma rēķina. Tomēr paliek nenoliedzamais fakts, ka svēts un gaišs prieks par dzīves lielajiem mērķiem, dziļa sociālā kopības izjūta, nesalaužama darba enerģija un gatavība panest grūtības lielā mērā ir gājušas mazumā.

Nevar būt šaubu, — pieskāršanās dziļākiem, dievišķiem, dzīvi uz priekšu virzošiem spēkiem mums vajadzīga vairāk nekā jebkad.

2.

Kur slimība, tur parasti mēdz parādīties stipra vēlēšanās atkal kļūt veselam. Cik stipras gan ir garīgās slāpes pēc ideālākas dzīves mūsu studentu starpā? Drīzi vien jūs cerēsiet atrast daudz garīgu meklējumu simptomus, lielu nemieru ar sevi, svētu neatvairāmu gribu, atrāisties no smagajiem pagātnes lāstiem: alkohola, izdzīves, korupcijas. Riebumu pret senās krievu birokrātijas gara seklību, nevīžību, uzpūtību. Dziļas, pazemīgas brālības jūtas pret citām, mazāk laimīgām tautas aprindām, pret darba jūgā iejūgto brāli, dzīves smaguma un rūpju nesējiem tēviem un mātēm un t. t.

Bz šaubām, daudz tādu ilgu, tāda nemiera ar sevi arī tuvāku milestības jūtu kvēlo klusumā mūsu jauniešu sirdīs. Tomēr — par nožēlošanu jāsaprot — spēcīgi labākas dzīves meklējumi, kas izpaužas daudz maz aktīvākā veidā, redzāmāki organizēti pasākumi, kaut kas, ko varētu apzīmēt par «garīgu kustību» — nav saskatāmi. Ir viens otrs kluss mēģinājums, bet ne vairāk. Visumā dominē vecu, sevi pārdzīvojušu sadzīves formu kultivēšana, studentu dzīves ārišķību, pat alus kausa idealizācija un nereti pat iedomīga noslēgšanās no tās tautas daļas, kam liktenis nav lēmis elpot akadēmisku gaisu.

Mūsu studentu visiecienītākais organizēšanās veids ir korporācijas. Negribu apgalvot, ka viņas neuzrāda nevienas

pozitīvas īpašības. Tomēr visumā dziļākas garīgas meklēšanas vai pat kristīga gara pazīmes viņās būs grūti saskatīt. Ir citas organizācijas, kas apzinīgi aizstāv šķiru cīņas ideoloģiju. Ir arī zinātniskas biedrības. Tādu, kas uz sava karoga pirmā vietā būtu rakstījušas ētikas vērtības, kalpošanu Dievam un tuvākam, lielo sociālās brālības domu, — ir maz, pārāk maz.

3.

Jūs brīnāties, kāpēc kristīgais princips mūsu inteliģences aprindās bauda tik maz kredīta, kāpēc viņš nav pieņēmis redzamāku veidu un bijis par stiprāku ierosinātāju un organizatorisku spēku mūsu stūdējošo dzīvē. Amerikā un Anglijā kristīga rakstūra organizācijas bauda dziļu cieņu. Arī Dānijā, Zviedrijā, Somijā viņām daudz lielāks svars akadēmiskā dzīvē. Kāpēc tad pie mums vārdam «kristīgs» nav tas ierosinošais spēks, kas viņam ir citur?

Bez šaubām, cēloņu būs vairāk. Apstāsimies uz brīdi pie jautājuma, vai viens no tiem nav saistīts ar pašas kristīgās reliģijas būtību, nostādot to pretīm mūsu laikmeta dzīvei jeb laicīgai dzīvei vispār. Es domāju šeit to dziļo pretešķību, to spraigumu, kādā atrodas evaņģēlija saturs pret visu mūsu laicīgo dzīvi. Tur visas ideālās vērtības un spēki savā tīrā, nesamazinātā, veidā: svētais Dievs, neierobežotā žēlsirdība, piedošana. Šeit vis relatīvs, ierobežots, sajaukts ar zemes dzīves nepilnībām. Tur absolūtā skaidrība un pat bezgrēcība — šeit visur meli, neuzticība, maldi, grēks. Vārdu sakot, šē parādās zināma būtiska izšķirība, kuŗu visasāk formulējusi t. s. «dialektiskā» teoloģija, kas pēdējā laikā parādījusies vakareiropā (Bārds, Gogartens). Pēdējā pašā principā noliedz iespējamību, ka absolūtais, dievišķais, kas iztaisa evaņģēlija saturu, kaut kādā ziņā varētu iemānot, realizēties zemes dzīves ierobežotās formās un parādībās. Pat visskaistākie laicīgās dzīves ziedi vislabākā gadījumā paliek «radītas lietas» kas nekad nespēj iziet vai pat izsmelt dievišķo. «Finitum non est capax infiniti.» (Laicīgais nevar sevī ietvert pārilaicīgo).

Bez šaubām, šinīs formulējumos slēpjas dziļi pareiza atziņa, ka izsmelošā veidā mūsu nepabeigtos un nepilnīgos zemes dzīves veidos Kristus svētā vēsts nekad realizēties nevarēs. «Gaišums spīd tumsībā, bet tumsa to nesaprata.» Kristus nākšanai miesā pēdējā konzekvence aizvien būs krusts. Tomēr, vai tas nozīmē, kā nevar starp vienu un otru pastāvēt pieskaras punkti? Arī cilvēks nevar pilnīgi iemānot viens otrā ar savām dvēseles īpašībām. Arī lielos pagātnes garus mākslā un filozofijā mēs nevaram saprast un sevī uzņemt bez ierobežojuma. Tomēr nereti pietiek ar to, ka mūsu gars skar viņu garu, lai mūsos raisītos jaunas domas, jau-

nas jūtas, jauni spēki. Tas pats sakams par absolūto, ko izjūtam evaņģēlijā: ir taisnība, mēs to nevaram bez ierobežojuma, līdz galam iemiesot sevī un savā dzīvē. Bet vai tas jau nozīmētu, ka mēs no tā nevaram mantot savai dzīvei svētību, jaunu spēku, augstāko attaisnojumu un skaidrību? Vai mēs nevaram nākt ar to sakarā, kaut arī tikai kautri pieskārties viņa svētumam, un, pieskaroties viņam, aizdegties jaunās šķīstās liesmās, kļūstot kaut arī tikai par vāju atspulgu viņa mūžīgai gaismai?

Tāpēc, bez šaubām, vaina meklējama vēl citos iemeslos. Un man šķiet, šie iemesli ir sekošie. Jautāsim, kāds tad ir bijis tas veids, kādā gandrīz bez izņēmuma evaņģēlija saturs mūsu tautai ticis sniegts? Vārdi, vārdi, un atkal vārdi. Runāti vārdi, kuriem pa lielākai daļai nesekoja nekādas redzamas pārmaiņas īstenībā. Tāds ir bijis tas Kristīgās reliģijas veids, ar kuŗu tikusi iepazīstināta mūsu tauta no pašiem pirmajiem kristianizēšanas laikiem sākot, cauri reformācijas, ortodoksisma un racionalisma laikmetam, Skaisti un svēti vārdi par grēku piedošanu, žēlsirdību, par to, cik dārgs ir Dievam pats mazākais starp cilvēka bērniem, vārdi par skaistajām debesmājām, kur visiem ļoti klājas — bet kādi bijuši tie darbi, kas sekojuši šiem vārdiem? Cilvēcisko tiesību ierobežošana, verdzība, visādi pazemojumi. Un ja vēl vienu otru reizi, sevišķi brāļu draudzē, Kristus vārds sācis pieņemt reālāku veidu mazu pulciņu kopībās, tad oficiāli krist. reliģijas nesēji nereti to nevien nav atbalstījuši, bet pat apkaŗojuši un vajājuši. Lūk viens un galvenais iemesls, kāpēc mūsu sabiedrība bieži ar neuzticību uzņems visu, kas saistīts ar vārdu «kristīgs.» Viņa novērtē kristīgo ticību galvenā kārtā kā ticību vārdos, ne darbos, kā zināmu svētulību un izlikšanos.

Un šim iemeslam pievienojas vēl otrs. Pēdējos 60, 70 gados visa mūsu dzīve pieņēmusi citu izskatu. Visās materiālās un garīgās dzīves nozarēs jaunie laiku apstākļi radījuši prasības pēc jaunām dzīves formām un metodēm. Sen lauksaimniecība atmetusi tēvu tēvu primitīvos paņēmienus un likusi tai vietā citus. Jaunas metodes ievestas skolu mācībās; jaunā, laiku garam saprotamā valodā sākuši domāt un rakstīt mūsu dzejnieki, un rakstnieki. Vienīgi ticības dzīve šai ziņā palikus iepakal pārāk siksti turēdamās pie vecu laiku izeiksmes līdzekļiem un paņēmieniem. Gala rezultātā — kanceles runas, un kristīgās mācības kļuvušas mūslaiku jaunatnei svešas un nesaprotamas. Un ne viens vien jaunlaiku cilvēks sācis skatīties uz reliģiju kā uz kaut ko, kas sevi pārdzīvojis, kas pieder pagātnei, kam ar moderno dzīvi nav nekāda sakara.

Slēdziens var būt tikai viens. Ja gribam atgūt zaudēto, labot pagātnes nožēlojamās kļūdas, mums vajadzīgs turēt

priekš acīm divas lietas: Pirmkārt, mūsaiķu izglītotam cilvēkam jārāda, ka «Dieva valstība nestāv vārdos, bet spēkā,» ka Kristus evaņģelijam piemīt neatvai-rama tieksme izpausties nevien vārdos, bet arī darbos un dzīvē. Pie tam vispārliciecin-šāķais arguments ir rādīt, ka daudzi pilnīgi reāli un pat aktuāli tagadnes jautājumi, kas nodarbinājuši un nodar-bina mūsaiķu likumdevēju, tautsaimnieku, politiķi — domāsim tikai par laulības dzīves nesaskaņām, attiecībām starp darba devēju un darba ņēmēju, fiziska un garīga darba strādnie-ķiem, veselām šķirām un pat tautām un valstīm, — nevar tikt pietieķoši labi atrisināti bez kristīgas labvēlības, pašķri-tikas, brālības un savstarpējas kalpošanas principu līdzda-lības.

Un tāļāk, lai mēs patiesi kalpotu mūsaiķu inteliģentam cilvēkam un viņa iekšējām vajadzībām, mums, otrķārt, dziļi jāiepazīstās ar viņa dvēseli, jāsatāusta viņa gara dzīves pulss un jārunā uz viņu tādā valodā, kas nav viņam tukša un nenoķimīga skaņa, bet patiesi skar viņa iekšējo būtni.

Nopietni pārdomāt šos jautājumus un meklēt pareizos ceļus viņa atrisināšanai, tas lai ir mūsu konferences uz-devums. —

Maķz. Ķ. d'Ķ s p i n e.

Kas ir bibeķe?

Referatā, nolāķtā Ķiropas seemeķwalstū frīstīgo studentu vadonū konfe-renzē Ķrimulbā 21. VII. ķķ. g.

Birmais jautājums, kas muķš ķķajā konferenzē var intere-ķēt jākārā ar usstāķdīto temu, ir, vaj muķslaiķu studentš var isķeetot bibeķi un ķo viņķķ bibeķē waretu atrašt? Bet otrs jautājums, tam tuķķit blaķus, buķtu, ķā lai viņķķ bibeķi laķa ķā lai viņķķ to studē?

Ja bibeķi paņemtu rokā ķilwēķš, atraisīķees no ķeķķāķdeem aiš-ķpreedumeem pret to, tad pirmais eesķpaids, ķo viņķķ guķtu, laķot ķķo graķmata, buķtu: aķrķāķrtīgi leķa dašķādība, daudšķuķība, ķurā ķāķda weenības doma gruķti jāķķatama. Dķeķa, stāķsti, weķsture, po-litīķa, religīķa, līķumi, praweetojumi, luhģķķanas u. t. t. Bet ja tas pats ķilwēķš viņu ķķo raīķo wīrķni ņemtos nopeetnāķi apluķķot, t. i. ņemtos nopeetnāķ studēt bibeķi, tad viņā rastos jauns usķķats, kas nebuķt neķķāķwetu preķrunā ar pirmo, bet gan papīlķīnatu to: viņķķ atraštū to weenību, kas jāķķumā līķās neeķam, viņķķ re-dķetu, ķa wīķš bibeķē ir weenoķš religīķā, ķa wīķa graķmata

ir weena koptradizija, fa wijs ir weenas tautas religijfã wehsture — wijs jari no weena, no Israela kofa.

Bet bibelê naw tikai weenas majas tautas wehsture, bet gan wijs zilwezes wehsture. Wijas zilwezes eejahkuma wehsture, fã to juhdi bija japratuŋchi. Tas gan mums isleefas stipri partikulari un tomehr, no otras puŋes, ŋhis ir iŋejas punktis wisplajŋhakãm tradizijam, kas galã rada wisuniwerjalako religiju — kristeetibu. Un fatram iŋhtam kristigam, tahdã kahrtã, ir diwas dŋimtenes: tã, kura winiŋh dŋihwo, un Palestina. Tomehr jau Pawils lai gan patš bija dŋili eeaudŋis judaizmã un redseja ari kristeetibas ŋaknes eeauguŋŋas, dŋili Israela tradizijã, stipri usŋwehra kristeetibã wispahrejo, uniwersalo un patstahwigo. Ewangelijus newar ŋchirt no Israela tradizijas, bet tos ari newar ŋajaukt: wehsturiŋfã perŋpektiwe armeenu paleef. Un ŋhajã perŋpektiwê isŋelas tikai weens — Jezus Kristus.

Bibelê mehs atrodam Deewa atklahŋchanos. Bet tur atrodama ne tikai ŋhis atklahŋchanãs norija (prozeŋs) ween, bet ari Deewa darboŋchanãs pasuduŋŋas zilwezes glahbŋchanas labã. Biblele ir wijas zilwezes *a t ŋ w a b i n a ŋ c h a n a s*, *a t p e s t i ŋ c h a n a s* wehsture. Biblele ir ne tikai Jaunã Deriba, t. i. atpestiŋchanas ŋludinaŋŋana un peepildiŋhana — Jezus Kristus dŋihwe, wahr-di, darbi, — bet ari Wezã Deriba, t. i. atpestiŋchanas ŋagatawoŋŋana, wijs, kas darits, lai Pestitajš waretu nahft. Tã tad Jaunã un Wezã Deriba, tikai tas dod pareisu ŋtatu, tikai tas dod wiŋam ŋawu weetu. Un wiŋam pahri stahw weena perŋona — Jezus Kristus: wijs eet uŋ Winu un tad nahft no Wina. Tas ir patš galwe-nais, tas ir jaewehro. Tadehl ari newajaga bibelê meklêt ta, fa winã nawa, fo wina ari nemas negrib dot — ne dabas ŋinatnes, ne wehstures, tãs parastã, ŋingri ŋinatniŋfã iŋpratnê, ne ari zita fa — bet to, kas winã pateefi ir: Deewa wahrduš un darbus zilwezes glahbŋchanas labã, Deewa wahrduš par katra zilweka noŋihmi, usdewumu un mehrfi.

Wairaf eedŋifinotees bibelê, mehs ŋanemam wehl weenu bibeles weenotã gara apleezinajumu: mehs atrodam pilnigi ŋawu, noteiftu un iŋweidotu bibeles paŋaules usŋkату, zaur zaurim religijfu. Bibeles paŋaules usŋtats ir teiŋms, ar perŋonaliftiftu dŋihwes un Deewa uŋtweri. Wiŋa bibeles paŋaules usŋkata ŋaturš ir: kontakts starp diwãm patstahwigãm gribãm, diwãm perŋonam — Deewu un zilweku. Tadehl ari religija ir etifka un etifa religijfa. Tadehl ari religija naw nogrimŋhana mistiftãs juhtãs, bet gan Deewa gribas peepildiŋhana. Deewa gribai un zilweka gribai jabuht pilnigi zeeŋhã kontaktiã, bet tomehr japaleef katrai par jewi, tãs nedrihtŋt un newar ŋauŋt weenã gribã, ŋajauktees. Tahdu paŋaules usŋkату mehs ŋastopam tikai bibelê, tas ir winaš iŋpatniba. Par bibeles paŋaules usŋkату Tibingas profesejors Karlis Heims ir ŋaraktiŋis wejelu grahmatu. Naw muŋju usdewums iŋtirŋat ŋihkumos bibliŋko paŋaules usŋkату, bet tomehr nojauŋŋu min. grahmatas, kura ari es pilnigi peekrihtu,

wismas galwenàs nodalàs, tas dos sijnigu rastsurojumu. 1. nod. „Es tizu, ka Deews mani un wiju pajauli radijis“ (Deewa wiju wareniba) 2. nod. Grehkos kriichana. 3. nod. Pestiihana. 4. Zeriba us jaunu dsihwi. Tà tad, wispahrejais radibas zelich eet no Deewa wijuwarenibas grehkos kriichana, tad atpestiihana zaur Jesu Kristu („tas wahrds par frustu“, kas stahw un paleet pajaules degpunktà) un pehdigi zeriba us jaunu debesi un jemi (dsihwiba ari pehz nahwes). Tahds ir bibeles ihpatnejs kopustats, Daschadu eemeslu un noluhku dehl ir radujes zenschanas icho plachho un wiju aptwerojcho uisfetu apweenot ar zitam religijam, jewiichki ar Indijas, bet jajaka, ka tas wijs ir neaugligi zenteeni. Mums wajaga ikaidri redset: bibeles uisfats ir pilnigi jewi isweidots, noislegts un patstahwigs un pilnigi islehdj zitus uisfatus, ka to pa dalai war redset pehz mana ihja rastsurojuma.

Bet lai ejam atpaka! pee jawa galwenà jautajuma par to, ko bibeles mums war dot, lai to tad ari winà melletu. Bibeles, tà tad, ka redsejam, dod isfaihdrojumu muhju eksistenzei, dod pestiihanas wehsturi un wahrdu — dod mums Jesu Kristu, pajaules Pestitaju. Bibeles studiju zentra, tadehl, stahw ari tikai weens: eepasihchanàs ar Winu, icho Jesu no Nazaretes, muhju Pestitaju.

Kas tad ir pasiht Jesu Kristu? Waj tikai finat, ka Winich bijs, ka dsihwojis, ko darijis, domajis, runajis? Jà, ari tas, bet ichajà gadijumà tas naw galwenais, zentralais. No iwara ir nahst personigos sakaros ar dsihwo Jesu Kristu, usnemt Winu jewi. Tad nepeeteef ar objektivam sinajchanam ween, tad wajaga wairak. Kà panahst to, ka usnemt wina dsihwo garu, ka panahst, ka Winich mums kluchst reals? Protams, pehtot Wina wehsturisko dsihwi, pehtot ewangeliju. Ewangelijs ir weenigais droshais awots. Tas daudseem isleekas pahraf absoluti. War jau gan ari teikt, ka kristiga draudse (bajniza), wina tradizija ari ir awots. Bet kur tad bajniza imel jew pastahwigi atjanojojchos uhdenus? Atkal tikai turpat ewangelija. An ihsti nemot tapat bajnizai (draudsei), tapat ari atjewiichkai perjonai tikai ewangeliji ir pehdējais, noteizojchais wahrds. Ka tas tà ir, un zitadi newar buht, peerahda stary zitu ari faks, ka wehsture atkahrtoti pehz laikmeta gihmja radito Jesus tehlu ewangeliju pasihchana ir jagrahwufi un atkal un atkal nowedufi atpaka! pee pateja, dsihwa Jesus pasihchanas.

Beki, ka nonahst pee Jesus pasihchanas ir daschadi. War jahst studet apustulu darbus, war jahst studet apustulu wehstules. Te der peesihmet, ka tajini apustulu wehstules bija pirmàs, kas nodibinaja draudses, tikai augicham zelichanas fina, bet ne usraffitee ewangeliji. Zaur wehstulem ari wehl tagad daudsi nonahst pee kristeetibas un Kristus. To pachu war panahst, studejot ewangelijus, lai gan war jahst ari ar Wezo Deribu, jo galu galà ir pilnigi weena alga, tahda weeta eejahst, wajaga tikai no ahreenes, periferijas, nonahst pee zentra, pee Jesus Kristus.

Za bibeli grib lasīt, lai iepazītos ar Jēsu Kristu, tad vajaga nopeetni strahdat, vajaga sistematiski ne diletantiiski strahdat, vajaga grubti strahdat, nepeeteek tikai šahd tad „palasitees“. Tikai tad mehš waram zeret guht panahfumus. Bet wijs tas dod mums ne wairak, ka objektivās sinajchanas par Kristu. Lai eemantotu dšihwo šakaru ar Jēsu, par ko jau mehš runajam, tad vajaga wairak, kã tikai sistematisko darbu. Tad vajaga ari buht gatawam Winam šekot. Jēsu šaprot ihsti tikai tad, kad Winam šahd šekot, zitadi nekahdi newar tikt pahri nepilnigam, pat kluhdainam „objektivam“ sinajchanam par Kristu. Parasti gan walda ušfkats, ka pareiji war nowehtret „ne-einterejetais“, „neitralais“, bet religija tas ir zitadi, un Kristus pašihchanã tas ari ir zitadi. Ja negrib klaušit un šekot Winam, tad Winu newar pašiht, un jo wairak klauša, jo wairak pašiht. Lai religiju isprastu, vajaga winã dšihwot, jo religiju newar tikai intelektuali domat, bet peedšihwot ar wišu buhtibu, juhtam, gribu u. t. t. Tãpat tas ir ari ewangeliju, dšihwo Jēsu Kristu peedšihwojot un usnemot. Ar to ari isštaidrojas, ka daudši šinatneeki, pat teologijas profesori, neisprot Jēsus. Tã tad, inteligenze un apdahwinatiba ween wehl nepašargã zilweku no tã, ka winiņh paeet garam dšihwam Jēsum Kristum, jo objektivais darbs ween nedod pilnigã sinajchanã. Tãpat tas ari ir ar religijas wehstures ispratni. Kã kristeetibas wehšturi war isprast zilweks, kas pats stahw ahxpus tãš? Tikai zaur paklaušichanu Jēsum Kristum war eeet ari wiã kristeetibas gaitã.

Bet ne tikai ar nopeetnibu, peešpeečhanos, ušzihtibu un šekot gatawibu, bet ari ar luhgšichanu vajaga lasit un studet bibeli. Tas ir jautajums par ahrejo un eekšehjo atklahjumu. Bibeles ir ahrejais atklahjums (Deewa atklahjchanã) bet tas tomehr nedod pilnigi wiša, lai gan beš ahrejã atklahjuma mehš newaram istikt, winiņh ir pamats. Bet ari no eekšehjã atklahjuma mums vajaga gaismas. Deews objektivi atklahjas bibelē, subjektivi Winiņh war atflahtees luhgšichanã. Tãdehl ir labi, ja pastahwigi domajam par abeem Deewa atklahjchanãš weideem, jewiņhki lajot bibeli weenatnē. Bet ne itweens war un prot luhgt, lihdi tam vajaga pamãšam nonahkt. Un, kã jau teiktš, ir dahjadi zeli pee Kristus. Lai katrs šahd un eeet, kã winiņh prot un war.

Tomehr atšiht un usnemt glahbšichanas, pestižchanas wahrdu naw jau wijs, kas zilwekam wajadšigs. Ja kristigais zilweks ir jahnehmis pestižchanas wahrdu, winam vajaga ari wehl b a r i b a š d š i h w o š c h a n a i. Un te bibeles dod neišmekami daudš. Kahdu baribu wina mums šneedš?

Wišpirms mehš bibelē šanemam wišu to, kas mums waja-dšigs, lai jawã parastã dšihwes gaitã nepašaudetu dšihwo šakaru ar Jēsu Kristu. Wajaga pastahwigi padšilinat un paplašichinat šawu Jēsus Kristus pašihchanu, zitahdi reis atrastaiz Jēsus Kristus tehls wor pahrafmenotees, nomirt un, reišē ar to, war jatruhkt ari dšihwãš faites ar Jēsu pašču. Bibeles pastahwiga lašichana te dod neišihf-

stofchi daudš, dod pastahwigi jaunu. No wezeem fristigeem laudim ejnu dsirdelis, un ari pats ejnu peedšihwojis, ka loti daudš ſneedš pat tahdas weetās, kas reis bijuščas it kà jau pilnigi iſſmeltās un ſapraſtās. Bibelē arweenu war eet tahlak un dšilak, un kaut ta ari buhtu loti paſihštama.

Ortkahrt bibeles mums ſneedš kopibas ſaites ar leelām perſonibām, leeleem tižibas laudim — praweeſcheem, apuſtuleem un zi-teem — laſot winu biografijas, pahrdomajot winu dšihwi, dabu un darbu. Tà peem., Jeremija: 40 gadi ſahpēs, zeeſchanās un to-mehr palahwibā pastahwigi weenots ar Deewu. Ari ap. Pawils: gruhtibas, ſlimibas, pat zeetums un waſčas un tomehr neatlaidiga darboſchanās, ruhpeſchanās par draudſi, traufſme uſ preekſchu, klau-ſot Kristus balſij. Tà ari daudſi ziti. Tas ir neiſſmelams ſpehta, palihdſibas, pamudinajuma un zeribu awots iſweenam.

Trejſchahrt bibeles mums ir pilnigi nepeezeſchama, lai mehš ſpehtum peepildit ſawas dšihwes religio uſderwumu, peepildit Dee-wa prahtu, jo dod mums arweenu labak un dšilak iſpraſt to. Tà, peem., wehſtulēs, ſewiſchki Pawila wehſtulēs, reijem ſaſtopam бага-tigu „programu“ ſawai dšihwei.

Œewiſchki bagatigu haribu bibeles, zeturtfahrt, mums dod ar ſawām apjoliſchanām, ihſeem gudribas wahrdeem, „dšihwes paro-lem“, kas mums ir nekad neiſſmelams ſpehta awots. Te gan jau wajaga bibeli labi paſiht, lai gruhtos brihſchos, zihnā un iſmijumā ſew par ſtiprināſchanu atraſtu wajadſigo bibeles weetu. Un ne ti-kai weenu kaſdu pantinu, bet ari wejelus noſtahſtus. Tà, peemeh-ram, loti ſpehziſcha war buht Zekaba zihna, ari daudš ziti no-ſtahſti. Iſweenā war atraſt ſew leelu eepreezinajumu un ſtiprina-jumu, lai gan, peemehram, ſinatniſki-wehſturiſkà materiala tur wa-retu atraſt gauſcham maſ.

Nekahdi newaredams iſſmelt wahrdeem wiſu leelo bibeles ba-gatibu, apmeerināſchos ar jau pateikto, kà maſu eeroſinajumu pa-ſcheem meklēt un atraſt. Bet heigās gribu aiſrahdit wehl uſ weenu wiſai ſwarigu apſtaſkli. Spehzigakās un leelakās perſonibas kriſti-gā draudſē, kas neſuſchas paſaulē daudš gaiſmas, mihleſtibas, ſchehl-ſirdibas, ir laudis, kas dšihwojuſchi zeeſchā ſakarā ar bibeli, dširdot winā Deewa balſi, kas pawehl, apmeerina, dod ſpehku. Tas tā dšihwē ir peerahdijees, to newar noleegt. Tà tas buhš pastahwigi ari turpmaſ, tā tas buhš ari pee mums: bibeles ir gaiſmas, mihleſti-bas, ſchehlſirdibas, dšihwes gudribas krahtumes papildinataja un pa-plaſchinataja, bet gan tikai tad, ja mehš ejam pee awota ne wiſ lai wina uhdenus ſadullot, bet lai dšertu.

Wispaſaules kriſtigo ſtudentu Sateen. federazija un Eiropas ſeemetwaſtu kriſtigo ſtudentu wadonu otra konferenze.

Rriſtigā ſtudentu wiſpaſaules federazija (apweeniba) nobibinajās 1895. gada auguſtā, Suedrijā, Wadſtenas pilī. Atſewiſchās naziionalās kriſtigās ſtudentu ſateenibas bija raduſchās daſchadās paſaules malās pilnigi neatkarīgi weena no otras. Bet ſou drihſi ween ſahka pazeltees haſis par wiſu ſcho ſateenibu apweenoſchanu ſpehzigā wiſpaſaules organiſazijā, kaſ waretu wairaf ko darit Kriſtus waſtibās iſplatiſchanas laukā. Tomehr apweenotees nebija weegli — naziionalās, konfeſionalās un zitas daſchadibas liſās nepahrwarami ſchēbrichli. Maſakās un wahjakās organiſazijas baidijās ſaudet ſawu iſpatnibu un brihwibu leelā ſpehzigā wiſpaſaules organiſazijā, fur noteizoſcho lomu ſpehletu, warbuht, pilnigi wiſu apſtaſkleeem nepeemehroti un ſweſchi nodomi. Lai gan gruhtibas bija azimredſamas, tomehr atradās laudis, kaſ zereja to panahkt, jo tizeja un pilnigi palahwās Kriſtus mihleſtibās un gara wiſu aptweroſcham un wiſu apweenonoſcham ſpehſam, wehl jo wairaf, redſot tahdas apweenoſchanās leelo wajadſibu. Materialiſma breejmas peeauga ar katru deenu. Wina eepaidis ſtudentu domu un praktiſkā dſihwē augu mā, aiſraujot ſew lihdſi leelakas un leelakas ſtudentu maſas. Pret to bija jazihnas, wiſeem ſpehſkeem jazihnas. Bet zihna bija gruhta, jo wiſa dſihwe bija eegahjuſi zitā gultnē un kriſtigeem bija jazihnas p r e t ſ t r a u m i. Biſ nepeezeeſchami tahdos apſtaſklos ſaſlehgtees wiſeem kopā, lai, weens otu pabalſtot, weens otram ſneedsot palihdſigu roku pahri juhram un ſemem, turetū gaiſchu Kriſtus eedegto leeſmu un neſtu Wina mihleſtibu, palihdſibu un meeru ikweenam, kaſ ſawos malbos, ſahpēs un gruhtibās pehz tā ilgojās, bet neſin to atraſt.

Kriſtigo ſtudentu apweenoſchanā ſewiſchē daudſ ſtrahdaja toreiſ wehl jaunais, tagad kriſtigo ſtudentu darbā noſirmojuſchais wiſpaſaules federazijas preeſchjehdetajs Dr. Dſch. Motts, lai gan wiſch nebija pirmais un weenigais, kaſ apweenoſchanās wajadſibu redſeja wiſā winas pilnībā un daudſ ko darija, lai to panahktu. Mineſchu tiſkai wahrduſ, kā Luteru D. Wiſhardu, Sateenoto Waſtu Kriſtigo ſtudentu pirmo zelojoſcho ſekretaru, J. C. R. Studd'u, weenu no „Rembridſchās ſeptineem“; dabasſinatneeku un rakſtneeku, proforu Henry Drummondū; James B. Reynoldsu no Yale's uniwerſitates u. z. Tomehr wiſwairaf Dſch. Motta darbiba bija tā, kaſ ilgi lolotās zeribas nomeđa pee konkreta reſultata. Zeſlā nodoma iſweſchanaſi wiſch apzeloja wiſas miſijas ſems, apmekleja leelako

daku Ēiropas un Amerikas uniuersitatū, eewadija plašču ĵaraksti-
 ŗhanos, nodibinaja draudŗigus ŗakarus daščadu walŗtu ŗtudentu
 ŗtarpā, radot eeŗpeħjamibu weenas walŗŗ ŗtudenteem apmeklet ka-
 das žitas walŗŗ kriŗtigo ŗtudentu konferenzes. Tahdā želā apweeno-
 ŗhanās peeħriteju ŗtaits peeauga. Sewiħŗki par apweenoŗhanos
 eeŗtaħjās tee, kaŗ bija apmeklejuŗchi ŗweŗŗŗsemju konferenzes un tur
 peeħŗiħwojuŗchi Ēriŗtus miħleŗtibas gara apweenojojoħo ŗpeħtu, iŗjuh-
 tot wijs konferejojoħos kā braħlus, kā weena Tehwa beħrnus. Ap-
 weenoŗhanos atweegloja ari Dŗŗ. Motta eenestais jaunais apwee-
 noŗhanās pamatprinzijs, peħž kura bija dibinama ne wis kaħda
 jauna organizacija, kaŗ ar ĵaweem ĵaistojcheem noteikumeem, ŗta-
 tuteem u. ž. iŗniħzinatu kaħras winā eetilpŗtoħjās grupas iħpatnibu,
 paħweħŗŗŗot winu par nodaku, bet gan pilnigi patŗtaħwigu, ĵewi
 nobreeduħu, iħpatneju organizaciju briħwa apweeniħa (federacija),
 kura kaħras tautas, kaħras raħŗas, kaħras konfeŗijas daščadiba
 eenestu ĵawu ĵakraħto daħrgumu un ŗpeħtu kopejā kraħtūwē, tāpat
 kā kaħrs ŗeeds, žil maŗŗ ari nebuħdams, ar ĵawu iħpatnejo kraħj-
 numu puŗŗko wiju plaščo plawu.

Sagatawoŗhanas darbā bija pagahjuŗchi wairaki gadi, liħdi bei-
 dŗot 1895. gada auguŗtā, Œkandinawijas walŗtu kriŗtigo ŗtudentu
 konferenžē beŗ Norwegijas un Œweedrijas paħŗtaħwjeem ĵanaħza
 kopā ari paħŗtaħwi no Seemelamerikas Œaweenoām Walŗtim, Œa-
 nadas, Anglijas, Waħzijas un miŗijas ŗemem, lai, ja tas buħtu
 eeŗpeħjams, liktu pamatus jaunai apweeniħai. Apŗinotees leelās
 atbildibas, kaŗ guħlās uŗ wineem ŗħajās konferenzes deenas, ĵa-
 naħtuŗchee paħŗtaħwi negribeja un nedriħŗteja palautees uŗ ĵa-
 weem ŗpeħŗeem un ĵapraŗhana ween, bet meħleja tō žitur. Dŗŗ.
 Motts ĵawā graħmatā „Der chriŗtliche Studenten Weltbund“ par
 to rakŗta: peħž tam, kaħ bi ĵām weenojuŗħees
 I u ĵ g ĵ a n ā, ĵapulze noleħma dibinat apweeniħu...”

Sakarā ar apweenoŗhanās pamatprinziĵeem federācijas dibin-
 nataĵeem nebija ĵaiŗŗtraħdā ne plaŗchi wiŗpuŗīgi ŗtatuti, ne ari dar-
 bibas plani, bet gan liķai ĵaatrod noteikŗs un ŗtingrs pamats, kaŗ
 lai wiŗām federacijā eetilpŗtoħjām organizacijam buħtu weens un
 negrosams. Atĵewiħŗko organizaciju ĵatweħŗme, darba metodeŗ un
 žiti tamliħdŗģi ĵautajumi bija atŗtaħjami organizaciju paŗču no-
 teiŗŗhanai. To eeweħroĵot, wiŗpaĵaulēs federācijas ĵatweħŗme ne-
 wareja buħt gara. Winu iŗteiza nedaudŗ teikumos un proti:

1) Federacija apweeno kriŗtigās ŗtudentu organizācijas wiŗā
 paĵaulē.

2) Ēewahž ŗinas par ŗtudentu reliģiŗko ŗtaħwoķli wiŗās ŗemēs.

3) Ēada un pabalŗta iħweenu darbibu, kam ŗħaħdi meħŗki:
 a) ŗtudentus eemantot par Ēesus Ēriŗtus maħŗkleem, kaŗ Winu
 apleezinatū, kā ĵawu weeniģo Ēeŗtitaju un Deewu. b) padŗilinat
 ŗtudentu ĵarigo dŗiħwi. c) pulžinat ŗtudentus Ēriŗtus walŗtibas iŗ-
 platiŗhanas darbā paħ wiju paĵauli.

Šči ihšā ņatwerjme ir palikufi pamatā negrofita lihds muhfu deenam un ifrahdiņufees par loti laimigi iņwehletu, fo peerahda no weenas puņes kriņtigo ņtudentu organizāciju ņtraujais peeaugums, no otras puņes fakts, ka ņtudentu kopejā ņawņtarpejā palihdņibas un Kriņtus walņtibas iņplatiņšanas darbā ņapraturņhās wiņas kriņtigās konņeņijas, wiņas rahņas un tautas. Pee dibināņšanas federazijā eetilpa ņikai 600 ņtudentu organizārijas ar apm. 35.000 beedreem augņtat minetās walņtis. Pehz jaunākām ņinām (pahriņkats par 1924.—26. g. darbibu) federazijā eetilpņt pahri par 300.000 ņtudentu (ņhu) un profeforu no 3113 uniwerņitatem daņchādās walņtis. Federazijas pilnņteefigee lozekli ir ņekofņhas walņtis: Amerikas ņarweenotās Walņtis, Auņtraliija, Danija, Deenwidus Afrika, Franziija, Holande, Indija un Zeilona, Italiija, Japana, Koreja, ņaunņelande, Kanada, ņina, Kreewija, Zeelbritanija un Triija, Norwegiija, Sweize, Somiija, Wahziija, Sweedriija. Zeefņhus draudņigus ņafarus ar federaziju, lai gan naw wehl pilnņteefigi lozekli, uņtura ņekofņhas walņtis: Auņtriija, Argentina, Braņilija, Bulgariija, Tņhechoņlowakiija, Egipte, Greekiija, Igauniija, Jugoņlawiija, Latwiija, Maņaņiija, Meņņika, Peru, Poliija, Portugale, Rumaniija, Ungariija. Daņhas ņho walņtu organizārijas jau uņnemtās ņandibatos.

Federazijas praņibas pee jaunu lozeklu uņnemsšanas ir loti augņtas, ar to ari iņņkaidrojas leelais draudņigo organizāciju ņkaiņs. Ari Latwiijas kriņtigo ņtudentu beedriiba, kā weena no jaunākām, neņpehņ wehl wiņas praņibas pildit un peeņlehhufjēs federazijai weenigi kā draudņigā. Draudņigās organizārijas, lai gan nebauda federazijā teeņibas, tomehr ņanem no wiņas pilnā mehrā palihdņibu, ja ari ne materiali, tad moraliņki un organizatoriņki, kas iņpauņņhas pirmkahrt federazijas ņekretaru un lektoru apzeemojumos, un, otrkahrt, daņchadu ņtarpņtantiņku konferentiņhu ņarihhofņhanā, kur daņchadu walņtu ņtudentu pahriņkathwi ņneedi weens otram no ņamu peeņņihwojumu baqatibas jaunus eeroņinajumus darbā un dņihwē. ņchahdu palihdņibu ņneegt Baltiijas walņtim federazija nodomajufi ar Eiropas ņeemelwalņtu wadonu konferentiņhu ņarihhofņhanu katru otro gadu. ņchis konferenzes domatas galwenā kahrtā Igauniijas un Latwiijas darba pakalņtam, kadehl ari pirmā ņeemelwalņtu konferenze notika Igauniijā (1925. g.) un otra — Latwiijā, Krimulbā no ņh. g. 20.—26. juliijam. Konfereņoņho walņtu ņkaiņs naw eeroberņhots noteiktām geografiņkām robeņham, war peedalitees delegati no wiņām walņtim, lai gan kods un galwenais delegatu daudņums peeder ņeemelwalņtim ap Baltiijas juhru.

ņhogad Latwiijā bija eeradufņhees delegati no Norwegiijas, Sweedriijas, Somiijas, Igauniijas, Latwiijas, Tņhechoņlowakiijas, ņchweizes, Amerikas un kreemu emigrārijas.

¹ Konferenzes programa bija ņadalita, kā paraņts, diwās galwenās daņās, a) prinziplieli garigā un b) organizatoriņkā. Konferenzes tema bija „Kriņtus un muhņlaidu ņtudents“. Konferenzi wadija federazijas ņekretars Dr. Hoffmanns (Amerika). Referatus nolāņija:

prof. Kundjinič (Latvija) „Kadehl mehš ejam išeit“, mahž. d'Espine (Schweize) „Kas ir bibeles“. Dr. Hoffmanns (Amerika): „Kristus un muhšlaidu ņozialā eefahrta“, G. Gotts (Amerika): „Nacionalisms, internazionalisms un kristeetiba“, prof. Lindbloms (Sweedrija): „Swehtais Deems un grehzigais zilweks“, Dr. Gulins (Somija): „Deewa griba un muhšlaidu students“ un prof. Raha-mägi (Igaunija): „Muhšu turpmakais ušderums“. Beš referateem katru deenu notika ari bibeles studijas (stundas) mafakās grupās (sihdi 15 dalibn.) kuras wadija mahž. d'Espine, prof. Lindbloms un Slepjans (Tšechoslowakija). Bibeles stundu pamattēma bija: „Deems Jesus Kristus atklahjumā“. Wataros weena no konferejo-šchām walstim ņeedša pahriktatu par kristigo studentu darbu ņawā ņemē un, ņakarā ar to, tika pahrrunati prinzipieli-organizatoriski ņautajumi — ņewiņhki par kopdarbības nepeezeschamību un eespeh-ņamībām ar ņaņnizu un zitām kristigām jaunatnes organizacijām. Deena ņahskās un noņlehdsās ar kopeju luhgņchānu.

Wehdeņā kopejā atwadijchānās ņehdē, pehž ņiltām dšili iņju-ņtām pateizibām konferenzes riņkotajeem un waditajeem, dalib-neeņi mainijās konferenzes eespaideem. Wiņi ko bija ņanehmuiņhi, katrs zereja eeeet jaunā darba gadā ņtprinats, eedroņchinats, ar pla-ņchaku un dšilaku ņkatu. Wiņu wahrdos ņkaneja preeks un pateiziba, ņa warejuņhi peedalitees konferenzē, un ari zeriba atkal reiņ redņ-tees ar taņleem, ņweņcheem draugeem, jo bija gruhiti tizet, ņa ar tik- miņheem un tuweem zilwekeem waretu neņad wairs ņchāi dšihwē ne- redņteees.

Kas kristigo studentu konferenzē atņtahj wiņleelako eespaidu, ņas wiņdņihwak un wiņmiņlak eespeeņchās atminā? Waj wiņpuņigeem un dšili nopeetne referati par dšihwes wiņgruhatakeem ņareņchgitakeem un ņahpigakeem ņautajumeem? — Nē, lai gan ir neiņņakami patih- ņami waret lihdi ar referentu grendetees domu dšilumos un twert taņlo plaņchumu. — Waj warbuhņt plaņchā ņwehtigā darba dšihwais peemehrs, ko redņam zitu tautu wehrtigos ņaņneegumos? — Uri nē, lai gan, redņot Kristus wahrda un miņleņtibās uņwaru daņchadu tau- tu dšihwē daņchados apņtahklos, ņirds rod ņpehzigu eedroņchinajumu un jaunū dšihwības ņparu. — Pirmā weetā ņahw ne tas, ņo dšir- dam un ko redņam, bet ko p e e d ņ i h w o j a m.

Kas tas ir konferenzī peedņihwot, iņņti ņapratis tikai tas, ņas ilgu laiku dšihwojis weentulibā, krehslā, ņmagu domu un neatriņi- natu ņautajumu noņpeests, ilgodamees pehž ņahda tuwa, miņla zil- weka, ņam waretu ņirdi un diwehņeli atklahņt, lai, kopeji dšihwojot, ko- peji ņtprinatos, ņneedsot weens otram miņleņtibās pilnu padomu, uņtizību, lihdiņuhņību, reiņē mahžot un reiņē mahžotees.

Uņ konferenzī parasti ņabrauz kopā ņwehņi zilweņi, ņewiņhki wehl uņ ņtarptautiņkām, bet jau pehž pirmās deenas tu juhti: ne- weens naw ņwehņs, katrs ir tuws, katram wari ņautat, katram wari ņahņtit, katrs miņleņtibā uņklaufis. Warbuhņt tas nemaņ naw ņcho

atjewiçho zilweku nopelns, fa wini tik miçki, tik labi, bet fa wini tahdi ir, tas ir nenoleedsjams fakts. Warbuht te peepildas Jezuſ Kristus wahrdi: fur diwi waj trihs ir japulzejuſchees Manâ wahr-dâ, tur Es ejmu winu widû? Warbuht teeçhâm tâ naw zilweku pajçu miçlestiba, bet Wina miçlestiba, kas tewi jaiſta, warbuht teeçhâm tâ naw zilweku palihdſiba tawu gruhto dſihwes jautajumu atrifinajçanâ, bet Wina palihdſiba, warbuht tas teeçhâm naw zilweku eepreezinajums un meerinajums, fo tu janemi, bet gan Wina wahrdu „Çawu meeru es jums domu“ peepildijums? Zif weegli konferenzê aiſmirſtas dſihwes faruhgtinajums, pahreſtiba, naidigas juhtas un taî weeta dſimſt zitas, gaiçhas, dſihwinoçhas! Un kâ gan nè? Zo wiças domas, wiças runas, wiças wehleſçhanâs jaiſtâs ap weenu — wiſaptiveroſcho Miçlestibu, pajaules Gaiçhumu, pajaules Peſtitaju — Jezuſu Kristu. Konferenzes dſihwi, kas beeſçi ir tikai pahris deenu gara, dalibneeki arweenu iſjuht kâ maſu eeçfanu no tâs pateejâs dſihwes miçlestibas pilnibâ, kas naçktu pee mums, ja mehſ peenemtu Wina gaiçmu, Wina garu. Un to peedſihwot, faut uſ weenu murkli, ir konferenzes leelakâ wehrtiba. Un içi peedſihwojuma dehl ari tik japrota ma tâ karſtâ wehleſçhanâs un zeriba atkal kaçdreif jaſtaptees, kas pee içkriççhanâs deg wiçu firçdiſ.

Bateejâ dſihwiba un dſihwe wiſwairak mums atweras un ari jawſtarpejâs jadraudſibas jaites dſimſt wiſweeglak bibeles ſtudijâs (ſtundâs). Daudjeem, jewiçki teem, kas bibeles grupâs naw ſtraçdajuçhi, tas iſleekas apjçhaubams apgalwojumâ. Tas ir japrota mi. Bibeles grupu iwehtibu wahrdeem atſtaçhtit un peeraçhit ir pahrak gruhti, pat neeejpeçjami. Zo war tikai peedſihwot. Bet par içho peedſihwojumu war leezinât daudſi no muçju kolejeem te Latwiçjâ un wiçâ pajaulê. Bibeles ſtundâs — ne tikai konferenzes ween, bet ari wiſpahri — ne reti ir nodibinajuççhas wiſdſilakâs draudſibas jaites. Tas, pirmkaçrt warbuht, ir tadehl, ka bibeles ſtundas iſaizina katra lihdsdalibneeka aktiwu, patſtaçhwigu peedaliççhanâs, jo peeſaras ne tikai muçju intelektualai dſihwei, bet muçju wiſdſilakai buçhtibai, uſſtaçhdot dſihwibas un nahwes, greçka un peſtiççhanâs problemus, kam neweens ja-wâ dſihwê newar paet garâm. Bet içho muçſçhibas jautajumu preeççhâ katra dwehjele weeglaki atraiçâs no jawas paraçtâs jewi noçleçgtibas, atweras weena oçrai, lai kopejeem ipeçheem meçleku dſihwibas zeku. Çhajâ wiſiwarigakâ dſihwes jehgas noçkaidroççhanâs darbâ, miçlestibâ zeeççhot lihdsi weens oçra dwehjeles gruçhtibam un japem, tad ari dſimſt dwehjele jawſtarpejâs draudſibas jaites. Dteçfahrt bibeles grupu darba iwehtiba iſkkaidroççama ar to, ka ewan-geliji ari lihds muçju deenam un weenmehr pateeſi ir pree-z a s w e h ſ t s, no furas muçju dwehjeles war ſmelt aiſween jaunus dſihwinoççhus ipeçkus. Tâ tas bija ari içhajâ wadonu kon-ferenzê.

Blakus bibeles grupam un, protams, referateem jamin wehl perſonigâs jarunas paſtaigaçjotees pa apkaçrtni darba ſtarp-laiços. Zif patihkami un iwehtigi kaçdu ſtundu noſtaigaçt ar kaçdu

dsihvē un atfirā bagatu personību, vaj tas nu buhtu pašču jemes vaj šveišsemju students, profesors, mahžitajs vaj zits kahds. Sir-
jnigi, ūstizigi un tuvu personīgi škan jautajumi un atbildes, atklah-
jot jaunās wehrtības un radot dwehjelē firdsšaidru preefu.

Jamin ari wehl, ka beeihi pehzpusdeenās brijwlaifā wežās Ari-
muldas pils drupās konferenjoičee besfehbigā jautribā šita
jāwu bumbu špehli (Woley boll), kurā peedalijās ar weena-
du firjnibu tāpat wiši konferenzes waditaji, kā studenti.
Tad wehl jaatšihmē starptautiskās konferenzēs tradizionelais kope-
jais preefšnejumu wafars. Kā parasts, wafaru eewadija dšeeda-
jšana, katra delegazija dšeedaja jawas tautas dšeejmas. Latwju,
igānu, šweedru, norwegu, šomu, kreewu amerikānu (t. i. negeru, jo
amerikāni paškaidroja, ka zitu „tautas dšeejmu“ wineem ne-
esot) un šchweizeeīču dšeejmas wijās raibās rindās. Pehz tam še-
foja ari katras delegazijas humora krahjums. Kas bija išchaklāti,
bija panehmušči lihdsi ari tautiškos apgehrbus.

Kas wehl buhtu peesihmejams no konferenzes gaitas? Wišu
pateikt naw eešpehjams, kadehl jaapmeerinas ar jau pateikto, lai gan,
no otras pušes, wadjadsetu kaut waj pahris wahrdeem dot nojaušt,
kas tad bija konferenzes pahrrunu un referatu šaturs. Bet kā lai
pahris lapas pušēs eetwer šeīču deenu intensīwa darba aprakstu?
Un, beš tam, wairaki no konferenzē nolafiteem referateem buhs pee-
ejami lafitajeem eešpeestā weidā.

Weigās jaatkahrto mušju leelafā un štiprafā pahr-
leeziba: gan konferenzē eeguhtās jinaičhanās un špehks dos
bagatigus auglus kristigo studentu darbā ari mušju semē, kur jau-
nais stahds šamehrā wehl tikai wahji šalo un šo štiprināt ari bija
konferenzes ūdewums.

Latvijas Universitātes Kristīgās Studentu Biedrības statūti.

(Izviliums.)

I. Biedrības mērķis.

1. Latvijas Universitātes Kristīgā Studentu Biedrība
apvieno visus studentus (-tes), kas visā nopietnībā grib strā-
dāt pie rakstura izkopšanas un dzīves izveidošanas kristīgā
garā, saprotot vārdu «kristīgs» viņa pirmatnējā nozīmē, kā
gaišo Kristus dzīves ideālu apzīmējumu.

Biedrības tuvākie mērķi ir:

- a) vest noteiktu cīņu pret visu, kas ārda un aptumšo
mūsu tikumisko dzīvi, kā visādu korupciju, vājāko

sabiedrības locekļu pazemošanu, alkoholismu, izvirtību viņas dažādos veidos;

- b) vākt ziņas par studējošo sociālo stāvokli, garīgām prasībām, ētisko līmeni;
- c) padziļināt studējošo reliģiski - ētisko dzīvi ar šim mērķim piemērotu dažādu garīgu līdzekļu palīdzību;
- d) sniegt morālistisku un cita veida draudzīgu pabalstu biedriem un nebiedriem;
- e) uzturēt sakarus ar Vispasaules Kristīgo Studentu Savienību un radniecīgām organizācijām.

II. Biedru sastāvs, iestāšanās un izstāšanās kārtība.

6. Biedrības biedri dalās aktīvos biedros, vecbiedros, goda biedros un biedros veicinātājos.

7. Par aktīviem biedriem var būt visi Latvijas Universitātē studējošie un mācības spēki, neatkarīgi no tā, pie kādas konfesijas vai tautības viņi pieder.

8. Par vecbiedriem var būt visi Latvijas Universitāti beigušie, kuŗi mazākais vienu gadu bijuši par biedrības aktīviem biedriem.

Vecbiedriem ir visas aktīvo biedru tiesības.

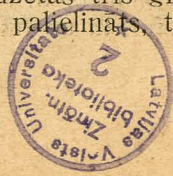
Piezīme. Atsevišķos gadījumos pilnai sapulcei ir tiesības uzņemt par vecbiedriem personas, kas bijušas mazāk nekā 1 gadu par aktīviem biedriem.

9. Par biedri veicinātāju var būt katrs, kas simpatizē biedrības mērķiem.

L. U. Kristīgās Studentu Biedrības 1927./28. m. gada plāns un budžets.

Nākamam gadam uzstādītais darbības plāns izrietējis tieši no iepriekšējo gadu piedzīvojumiem un novērojumiem. Biedrība, uzskatot par savu galveno uzdevumu dot iespēju izveidoties reliģiski dzīvām un darbībā aktīvām personībām, ir meklējusi dažādus ceļus šī mērķa sasniegšanai. Kā visproduktīvākās pēdējā laikā pierādījušās atsevišķas studijas grupās. To ievērojot, biedrība nākamā darbības gadā galveno vērību arī grib piegriezt grupu noorganizēšanai un vispusīgai izveidošanai. Pagaidām paredzētas trīs grupas, tomēr viņu skaits katrā laikā varēs tikt palielināts, tiklīdz

radīšies vēlēšanās un vajadzība. No daudzām iespējamām grupām — kā, piem., literārisko studiju, sociālās palīdzības, vēsturisko personu studiju u. c. — biedrība šim gadam pagaidām noorganizējusi vienu sociālo jautājumu un divas bibeles (evanģēlija) studiju grupas. Izvēle notikusi, vadoties no pārlicības, ka mūsu dzīves acumirkļīgais stāvoklis šo darba nepieciešamību izvirzījis pirmā vietā, jo zināmu nenoteiktību un sastrēgumu pēckara laikmets ienesis visvairāk tieši sociāli - ētiskos un reliģiskos jautājumos, un, no otras puses, taisni viņi parasti ir dzīvi regulējošie jautājumi. Blakus šim teorētiskam darbam būtu nepieciešami pievienojams arī praktiskais darbs, tomēr viņa noorganizēšana — arī paša darbošanās — prasa no studenta ļoti daudz enerģijas un laika, kādēļ, lai gan pats darbs plānā paredzēts, tomēr viņa realizēšana atstāta līdz turpmākam, jo daudzkārt atkarājas no grupu dalībnieku sastāva un citiem apstākļiem. Šis praktiskais darbs paredzēts kā svētdienas skolas darbs. Tajā pirmkārt ietilptu nabadzīgo pilsētas nomaļu bērnu audzināšana, un, otrkārt, tā lielā tikumiskā posta mazināšana bērnu mājās, kas daudzkārt sasniedz neiedomājamus apmērus. Bet, kā jau minēts, šis visai nepieciešamais darbs, kā arī vēl citu grupu noorganizēšana, atkarājas lielā mērā no tā, kādus prasījumus un vēlēšanās izteiks tie no komiltoniem, kas daļu sava laika gribēs ziedot, darbojoties Kristīgā Studentu Biedrībā.

Grupu darbības nostādīšana pirmā vietā motivējama no vienas puses ar to, ka mazākā pulciņā (grupā) ikviena dalībnieka aktivitāte un griba spēj vieglāk izpausties, no otras, ka savstarpējā domu izmaiņā, sanākot kopā gandrīz katru nedēļu reizi, dalībnieki ātrāk un vieglāk mācās viens otru pazīt un cienīt. Grupas dalībnieki tā kļūst par istiem biedriem šī vārda dziļākā un cēlākā nozīmē. Caur grupu parasti nodibinās arī ciešākas saistības ar pašu biedrību. Tālāk grupas darbības motivējumā jāuzsver, ka studentu interešu sfera ir stipri plaša un dažāda, un ka viens kāds jautājums var apvienot tikai daļu, bet ne visus, kādēļ darbs jāsadala.

Tomēr biedrības saskaldīšana pilnīgi separātās grupās būtu nepareiza. Visai darbībai vajaga būt arī apvienotai garīgi un praktiski. Tādēļ no svāra laik pa laikam, no vienas puses, likt dienas kārtībā vispārējus dzīves un pasaules uzskata jautājumus, kuŗu noskaidrošanā gribētu un arī ņemtu dalību visi biedrības darbā apvienotie studenti, un, no otras puses, dot iespēju dažādu grupu dalībniekiem sastapties un personīgi tuvoties kādā kopējā sarīkojumā. Šajā vietā tad mināmas konferences (viena vasarā un viena, pēc iespējas, ziemā) un biedru - viesu vakari. Pēdējos nodomāts ievadīt ar referātu un turpināt kopējās brīvās sarunās u. c.

Viss līdz šim minētais darbs tomēr visumā vēl nedotu iespējas tuvoties biedrības mērķiem visā pilnībā, jo tas aizsniegtu tikai reliģiski ieinteresētos komiltonus, atstājot pilnīgi ārpusē reliģiski indiferentos un arī tos, kas laika u. c. apstākļu dēļ biedrības darbā nevar aktīvi piedalīties. To ievērojot, biedriba nodomājusi rūpēties par attiecīgās literatūras izdošanu. Katra mācības gada (vai, varbūt, arī semestra) sākumā nodomāts izdot brošūru un, katru gadu vienu vai divus rakstu krājumus. Rakstu krājumu izdos ap 10 drukas lokšņu biezu, pārdodot par apm. Ls 2.—. Rakstu krājuma vadīšanu laipni uzņemies doc. Paulis Dāle. Pirmais tāds krājums iznāks apmēram nākošā semestra sākumā.

Par katra darba nozari tālāk sīkāk raksta attiecīgo grupu vadītāji, kādēļ tagad visumā gribam uzdot tikai savus budžetus, aizrādot, ka sadalījums iekšējos un ārējos budžetos izvests ar nolūku, lai sabiedrības ziedotās sumas tiktu arī izlietas tikai vispārējam, sabiedriskajam darbam, sedzot iekšējās darbības un pārvaldības izdevumus no biedru iemaksām. Sīkākus paskaidrojumus par budžeta atsevišķiem punktiem nesniedzam cerībā, ka par jautājumiem, ja kādi attiecībā uz to rastos, komiltoni mēģinās personīgi painteresēties.

1927./28. m. g. iekšējās darbības budžets.

Ienākumi:	Izdevumi:
No dzīvokļa . . . Ls 450.—	Dzīvoklis un ap-
« biedru vak. . . « 50.—	gaismošana . . . Ls 600.—
« biedru u. vec-	Pasta izdevumi . . . « 30.—
biedru mak-	Kanclejas izdev. . . « 20.—
sām . . . . . « 450.—	Biedru vakari un
	eglīte . . . . . « 80.—
	Inventars . . . . . « 50.—
	Laikrakstu abo-
	nēšana . . . . . « 20.—
	Dažādi izdev. . . . . « 50.—
	Biedru un labvē-
	ļu informācijas bi-
	letēna izdošana
	5—10 reizes g. . . . . « 100.—
<hr/> <hr/> Kopā . . . Ls 950.—	<hr/> <hr/> Kopā . . . Ls 950.—

1927./28. m. g. ārējās darbības
budžets.

Ienākumi:		Izdevumi:	
No rakstu krājuma . . .	Ls 2.000.—	Rakstu krājuma izdošana . . .	Ls 2.000.—
« kolekt. baznīcās . . .	« 500.—	Rīcības kapitāla noorganizēšana . . .	« 600.—
« biedru labvēļu ziedojumiem . .	« 3.000.—	Stipendiju fonds . . .	« 400.—
		Piemaksas konferencēm. . .	« 150.—
		Iekš- un ārzemju lektoru honorāri	« 200.—
		Federācijas sekreča izdev. un uzturēšanās Rīgā vienu mēnesi	« 400.—
		Brīvliteratūras izdošana	« 150.—
		Svētdienas skolas darbs apvienots ar sociālo darbu	« 300.—
		Iekšzemju sekr. alga	« 1.200.—
		Viņa braukšanas izdevumi	« 100.—
	<u>Kopā . Ls 5.500.—</u>		<u>Kopā . Ls 5.500.—</u>

Augstāk minētie budžeti pieņemti š. g. 27. septembra pilnā biedru sapulcē.

„Tagadne un kristietība“.

L. U. Kristīgās Studentu Biedrības uzaicinājumam vadīt rakstu krājumu esmu labprāt sekojis, vadoties no pārliecības par tāda izdevuma nepieciešamību.

Vērīgāk ieklausoties sabiedriskā domā par reliģiju vispārī un par kristietību sevišķi, kā arī sekojot dažādiem rakstiem gan laikrakstos, gan citos izdevumos, ir jānāk pie slēdziena, ka, tikpat reliģiju atzīstošā, kā arī noliedzošā domā ieviesies ne mazums neskaidrības, pat nepareizības un aklu aizspriedumu. Sabiedriskā doma šajos jautājumos it kā grūžiem piebirusi. Tas pēdējo gadu desmitu dažādo iespaidu un pārdzīvojumu sekas. Un rezultātā — lietu patiesā būtība un sakarība daudzkārt paliek apslēpta un nesaprasta un gala novērtējums kļūdainis.

Šis stāvoklis rksturo ne tikai plašākās tautas aprindas, bet arī šaurākās — mūsu intelliģenci, arī mūsu studentus, un, liekas, ir pienācis pēdējais laiks, lai nopietni par to pārdomātu un visiem spēkiem mēģinātu izkristalizēt sabiedrisko domu par tik svarīgu kultūras faktoru, kā reliģija vispāri un kristietība it sevišķi. Šo uzdevumu veikt pirmā kārtā piekrit literatūrai, un šim uzdevumam tad arī kalpotu kristīgās studentu biedrības izdotā «Tagadne un Kristietība».

Rakstu krājuma nosaukums jau norāda uz saturu. Mēs mēģināsim, no vienas puses, sniegt sistemātiskus rakstus par reliģijas būtību un nozīmi, galvenā kārtā par kristietības, jo mūsu apstākļos par citām reliģijām runāt būtu novirzīties tālu projām no pašas dzīves; no otras puses — sniegt visas tagadnes svarīgākās problēmas kristietības vērtējumā.

Līdzdarbību rakstu krājumā bez manis apsolījuši arī citi L. U. mācības spēki un atklātības darbinieki. Bez tam krist. stud. biedrības plašie sakari tālu pāri dzimtenes robežām nodrošina rakstu krājumam materiālu arī no ārzemēm (dažādās vietējās un starptautiskās krist. stud. konferencēs noturēti priekšlasījumi u. c. apcerējumi). Viss tas lielā mērā mūs iedrošina cerībā, ka «Tagadne un Kristietība» spēs veikt savu uzdevumu, un, ja arī ne pilnībā, tad pa daļai ievirzīt mūsu sabiedrības reliģiski - ētisko domu noteiktākās un skaidrākās gaitās.

Doc. Paulis Dāle.

Sociālo jautājumu studijas.

Mūsu dzīve pati spiež mūs domāt un runāt par sociālētiskiem jautājumiem. Cilvēks, kas nes sevī vēl jaunu, degošu dvēseli, nevar palikt vienaldzīgs pret mūsu dzīves kliecībām parādībām. Un mēs visi, arī katrs students, dzīvojam pašā dzīvē iekšā un nesam zināmu atbildību pret to. Tāpēc mūsu pienākums ir, meklēt, saprast sāpīgo parādību cēloņus un meklēt ceļus un veidus to novēršanai.

Sociālo jautājumu studijā mēs piegriezīsimies pirmkārt mūsu dzīvei, otrkārt apstāsīsimies pie Jēzus dzīves, un taisni tur, kur mēs Viņu sastopam dzīvās dzīves un sociālo jautājumu vidū. Meklēsīm pie Viņa atrast atbildi mūsu dienu izsāpējušiem jautājumiem. Meklēsīm saprast Jēzus vārdus un darbus pēc tā dzīvā gara, kas viņos izpaužas.

Piedzīvojumi ir rādījuši, ka kopēja nopietna cenšanās izprast līdzcilvēku sāpes un kopēja vēlēšanās palīdzēt līdzcilvēku sāpes un trūkumus novērst, cilvēkus vieno.

Atvēlēdami studiju komiltoņu laipnai līdzdalībai, uzrādām studiju atsevišķās tēmas.

Prof. Kundziņš: a) «Cilvēks savā noslēgtībā un ceļš uz tuvāko» (11. X.), b) «Kopības veidi» (25. X.), c) «Relatīvas un absolūtas saistības» (8. XI.); Dr. theol. E. Gelderbloms: Izvēlētas vietas no Lūkas evaņģ. (6. X., 20. X., 3. XI., 24. XI. un 8. XII.); cand. phil. Zenta Mauriņš: «Latvju sievietē» (15. XI.) un filoz. doktorands Jūlijs Students: «Taisnības un netaisnības parādības dzīvē un vēsturē» (29. XI.).

Studiju tehniskā vadītāja
stud. theol. Eline Ozoliņš.

Bībeles studijas grupās.

a) Markus ev. un Filipiešu vēstules grupa, vad. stud. teol. Ernests Kronbergs.

b) Mateus ev. grupa, vad. stud. teol. Romans Vanags.

Abu šo bībeles grupu sapulces notiks iknedēļas. Pirmās grupas nodoms pirmā semestrī lasīt Markus evaņģ. pēdējās nodaļas (sākot ar 7.), otrā semestrī — Filipiešu vēstuli. Otrā grupa abus semestrus lasīs Mateus evaņģēliju. Darbības veids abām grupām vienāds, dibināts pašdarbībā.

Bībeles grupas uzskata par savu pirmo un galveno uzdevumu tuvāko iepazīšanos ar vienu no Jaunās Derības grāma — Jēzus Kristus personību, kāda tā šajā grāmatā izpaužas. Mūsu laikos apzinīgam un patiesam cilvēkam, vai tas būtu kristietības piekritējs, vai nē, nav pieļaujami, ka viņš kristietību un viņas Radītāju vērtētu un aizstāvētu (vai peltu) pēc «apmērām» - zināšanām un nojautām. Laj runātu līdzī tagadnes akutos reliģ. jautājumos, vajaga būt pašam kaut vienu no evaņģēlijiem kaut vienu reizi nopietni pārlasījušam un pārdomājušam. Tomēr vienam pašam to darīt bieži ir grūti, jo ir pārāk neparasti, un tad ir labi, ja rodas līdzdalībnieki, tas vieglāk ievada sistemātiskā darbā. Darba veids visvienkāršākais. Nav ne referātu, ne plašāku apskatu par vielu. Sanākušie studenti, pārlasot attiecīgā nodaļā aprakstītos pārdzīvojumus, pamācības, līdzības, izmaiņas domām, caur ko izlasītais nostājas daudzpusīgā vērtējumā un katra šaubas un atziņas tiek pārbaudītas krusta ugunīs. Tas daudz kārt sniedz necerēti vairāk, kā viens pats to spēj panākt, iedziļinoties tekstā. Tāds darba veids bībeles grupas darbības panākumus dara atkarīgus pilnīgi no dalībnieku aktīvītales, kas, savukārt, noteic grupas lielumu. Parasti, jo lielāka sapulce, jo grūtāki katram sapulces dalībniekam aktīvi uzstāties, un jo mazāka sapulce, jo dalībniekam tas vieglāk, un jo vairāk viņš sevī jūt arī pienākumu darboties un nest līdzatbildību par sapulces sekmēm. Tādēļ arī augstāk pieminētās bībeles grupās dalībnieku skaits svārstas ap 10, lai gan

noteiktu normu uzstādīt ir nepareizi. Bībeles grupas vadītājs ir tikai sēžu un pārrunu vadītājs.

No pirmā acu skata tāds bībeles grupas darbs nesola daudz interesanta, tomēr, darbu uzsākot, tas izrādas pretēji. Pirmā kārtā pati lasāmā viela, ievadot visdziļākās, svarīgākās un grūtākās ārējās un iekšējās dzīves problēmās, pacel darba interesi necerētos augstumos, otrkārt sistemātiskā iknedēļas darbā nodibinoties ciešākām draudzības saītēm daļībnieku starpā, dvēsele pati pamazām atraisas un, citu atbalstīta, dodas drošāk lielākās gara tālēs un dziļēs. Dzīvais evaņģēlija vārds un dzīvā, atraisītā dvēsele sastopoties sniedz garam veldzi un spirtumu un rada darba prieku.

Īsos ievadvārdos nav iespējams izteikt visu bībeles grupas darba daudzpusību un arī daudzkrāsainību, kādēļ gribu nobeigt ar lūgumu, lai katrs, kas sajustu sevī pienākumu un gribu nopietnāk apskatīt vienu no evaņģēlijiem, iepazīties ar bībeles grupu darbu personīgi, apmeklējot vairākas grupu sapulces kā viesis. Aizrādu arī vēl uz šajā brošurīnā ievietoto māc. d'Espine rakstu un š. g. vadoņu konferences atreferējumu, kur atrodāmi plašāk izteikti bībeles studiju uzdevumi un darba prieka liecinājumi.

Stud. teol. R o m a n s V a n a g s.

Biedru un viesu vakari.

Par šiem vakariem nenākas daudz runāt, viņu uzdevums acimredzams: iepazīšanās un sadraudzības stiprināšana. Pirmam semestrim paredzēti trīs vakari: 30. oktobrī, 27. novembrī un, semestra beigās, eglītes vakars.

Vadīt pirmo biedru vakaru 30. oktobrī laipni uzņēmies doc. lic. teol. Gustavs Menšings (vācu valodā) runājot par tematu: «Vai universalrelīģija ir vēlama un iespējama?»

A p s k a t ā m i:

Universalrelīģijas mēģinājumi relīģiju vēsturē. — Iepriekšējie jautājumi: Vai universalrelīģija ir vēlama un iespējama ievērojot austrumu un rietumu dvēseles īpatnības. Vai augstākās relīģijas vispāri ir universālas, t. i. masu relīģijas? Vai ir iespējama kopēja relīģija priekš izglītotā un neizglītotā? P a m a t j a u t ā j u m s: Vai no pašas relīģiajs viedokļa universalrelīģija ir vēlama un iespējama? — Tradicionālisms un racionālisms par universalrelīģijas vēlamību dažādā izpratnē. — Relīģiju kopība un īpatnējais gars. — Relīģiju cīņas. U n i v e r s ā l i e u z d e v u m i: Relīģiju darba kopība; relīģiju salīdzināšana; uzdevumus saprast; universalrelīģija religio publica izpratnē.

Pateicība.

L. U. Kristīgā Studentu Biedrība izsaka sirsnīgāko pateicību mēnešrakstam «Jaunātnes Ceļš» par laipno pretimnākšanu, nododot šīs brošūras sagatavošanai sava piektā numura divu rakstu salikumu. (Ar to arī izskaidrojama šīs brošūras iznākšana vecā un jaunā ortogrāfijā).

Biedrība aizrāda saviem biedriem un draugiem, ka «Jaunātnes Ceļš», kā kristīgās jaunātnes mēnešraksts, sniedz starp citu arī ziņas par krist. stud. biedrību dzīves svarīgākiem notikumiem iekš- un ārzemēs. Lūdzam visus, kas šo mēnešrakstu vēlētos abonēt, pieteikt to b-bas telpās.

Saturā:

Uzaicinājums	1
Kadēļ mēs esam šeit? — Prof. K. Kundziņš	2
Kas ir bībele? — Māc. H. d'Espine	6
Kristīgo stud. biedrību vispasaules federācija un Eiropas ziemeļrietumu valstu kristīgo studentu otrā vadopu konference	11
E. U. Krist. Stud. Biedrības mērķi	16
E. U. Krist. Stud. Biedrības 1927./28. mācības gada darbības plāns un budžets	17
Rakstu krājums „Tagadne un kristietība” — Doc. Paulis Dāle	20
Sociālo jautājumu studijas — Stud. teol. Ēlina Ozoliņš	21
Bībeles studijas — Stud. teol. R. Vanags	22
Biedru-viesu vakari	23
Pateicība	24

524990

LATVIJAS UNIVERSITĀTES BIBLIOTĒKA

0510026355

Biedrības dzīvoklis:

Dzirnavu ielā 31, dz. 13 (ieeja no sētas).

Biedrības valdes sastāvs:

Priekšsēdētājs Kristaps Valters — Tērbatas ielā 33/35, dz. 15.

Priekšsēdētāja biedris Romans Vanags — Meža parkā, Stokholmas ielā 27.

Sekretārs Ernests Kronbergs — Avotu ielā 6, dz. 3.

Sekretāra biedris Marija Neilande — Rūpniecības ielā 3-b, dz. 15.

Kasieris Aleksandrs Muižnieks — L. Maskavas ielā 36, dz. 14.

Valdes locekļi dežurē biedrības telpās: pirmdienās un piektdienās no 7—8 vakarā.

Grupu sēdes notiek:

1. Sociālo jautājumu studiju grupā: a) prof. K. Kundziņa vadībā 11. un 25. oktobrī un 8. novembrī; b) Dr. theol. E. Gelderbloma vadībā 6. un 20. oktobrī, 3. un 24. novembrī un 8. decembrī; c) cand. phil. Zentas Mauriņš vadībā 15. novembrī; d) phil. doktoranda J. Studenta vadībā 29. novembrī. Grupas sēžu sākums plkst. 8¹⁵ vakarā.
2. Markus ev. un Filipiešu vēstules bībeles grupā: stud. theol. Ernesta Kronberga vadībā iknedēļas pirmdienās no plkst. 8¹⁵—9⁴⁵ vakarā.
3. Mateus ev. bībeles grupā: stud. theol. Romana Vanaga vadībā iknedēļas piektdienās no plkst. 8¹⁵—9⁴⁵ vakarā.

Grupu vadītāji sastopami biedrības telpās: Elna Ozoliņš dzīvo b-bas dzīvoklī, Ernests Kronbergs pirmdienās no 7—8 vakarā, Romans Vanags pirms grupas sēdēm.

Biedru un viesu vakari notiek katra mēneša pēdējā svētdienā plkst. 6 vakarā.

Visi paziņojumi par sarīkojumiem izlikti biedrības vitrinā, vecā ēkā, filoz.-filoģ. fak. koridorā.